

תלמודו בידו

דף קח עמוד א

יבמות

- א] מהו נוסח שטר מיאון, ואיזו קטנה אינה צריכה מיאון ?
- ב] איזהו מיאון, ומה הדין אם נתקדשה או נשאת לאחר ?
- ג] קטנה שהשיאוה אמה ואחיה, לאיזה דברים נחשבת נשואה ?
- ד] מה ביאור דברי ר' אליעזר בן יעקב "כל עכבה שהיא מן האיש כאילו היא אשתו, כל עכבה שאינה מן האיש כאילו אינה אשתו" ?

- א] שטר: בתחילה כתבו "איני רוצה בו, ואיני חפצה בו, ואיני רוצה להינשא לו". אך חששו חכמים שסופר בור יטעה ויכתוב נוסח זה בגט אשה רגיל. לכן תקנו שיכתבו "ביום פלוני מיאנה פלונית בבעלה בפנינו".
- אינה צריכה: 1. השיאוה אמה ואחיה שלא לדעתה. 2. אינה יכולה לשמור קידושה.
- ב] מיאון: אמרה אי אפשי בבעלי. ואפילו אמרה כשהולכת לחופה, ושלא בפני בית דין. נתקדשה או נשאת: לחכמים, אין זה מיאון בראשון. לר"י בן בתירה, נחשב מיאון. וכן הלכה, ואפילו היתה נשואה לבעל הראשון (ולא רק מקודשת), ונתקדשה לאחר.
- ג] ר' אליעזר: אינה נחשבת אשתו לשום דבר מלבד כדי לצאת ממנו צריכה מיאון. נשאת לכהן, אינה אוכלת בתרומה. בת כהן שנשאת לישראל, אוכלת בתרומת אביה. ואין בעלה זכאי במעשה ידיה וירושטה.
- ר' יהושע: זכאי במציאתה ומעשה ידיה, שהפקר בית דין הפקר. ומפר נדריה ויורשה. ומטמא לה, שכיון שיורשה לא יהיה מי שיקברנה, ונחשבת כמת מצוה.
- ד] שמואל: בעודה נשואה תבעה אחר להינשא, אם אמרה שאינה רוצה מחמת שהיא נשואה, זו היא עכבה מן האיש ואינו מיאון.
- אמרה מחמת שהאחר אינו הגון, דבריה נחשבים מיאון.
- אביי בר אבין: נתן לה גט, זו עכבה מן האיש, ופסלה מן הכהונה. מיאנה, זה מיאון.